

Tab. 1 – Charakteristika vybraných dříků

Vnější průměr (m)	1,97	2,62
Vnitřní průměr (m)	1,65	2,20
Tloušťka stěny (m)	0,16	0,21
Délka sekce (m)	3,24	2,24
Hmotnost sekce (kg)	7083	8808
Největší přípustná výška dříku (m)	46	64

Komíny s dříkem zesíleným žebry

U vyšších komínů (obr. 1) je nosnost sekcí mezikružního průřezu s vnějším průměrem 2,62 m ve spodní části dříku zesílena šesti přísazenými žebry (obr. 4). Žebra jsou tlustá 0,40 m a jejich šířka se mění po přísmce s výškou komína. V každém žebře jsou tři kanálky a ve válcové části sekce je až 24 kanálků pro osazení tyčí. Na přechodu mezi spodní a horní částí dříku je ztužující věnec, v kterém jsou kanálky navazující na kanálky horní a dolní části dříku. Spojení žeber a válcové části sekce zajišťují předvyrobené svařené výtuzné prvky z ocele 10216, které se při montáži ukládají do spár mezi sekcemi tak, aby obemykaly tyče. Spodní sekce dříku je možné osazovat běžným jeřábem. Pro horní sekce je nutné užít výkonnějšího jeřábu, např. DEMAG TC 1200. I když je možné pojednávaný dřík využít u komínů vysokých až 120 m, závisí mezní výška komínů v podstatě na parametrech zvedacích strojů. Zatím nejvyšší byl postaven komín vysoký 98 m. Výstavba dříku vysokého 80 m včetně izolační vložky trvala 17 dnů. Obdobný komín by byl tradičním způsobem budován 8 měsíců. Tyto montované komíny byly postaveny i v Polsku a Německu.

Komíny s dříkem nekruhového průřezu

Požadavky investorů vedly k zavedení komínů se třemi nebo čtyřmi komínovými otvory (obr. 5). Do každého otvoru jsou zaústěny nadzemní kouřové kanály a v patě komínu je průběžný vstupní otvor.

Při provádění bylo nutné postupovat odchylně od dříve popsaného postupu:

Obr. 5 – Osazování sekce nekruhového průřezu

Pro omezení hmotnosti na úroveň nosnosti dostupného jeřábu byla výška sekcí dříku volena 1 m, ale tyče a sekce izolační vložky byly dlouhé 2 m. U dříku nekruhového průřezu se za pracovní lešení užila svařená ocelová konstrukce zavěšená lany za podkladnice, které byly šroubovými třecími spoji připojeny k dříku.

Závěr

U montovaných železobetonových komínů se uplatňuje výhoda prefabrikace dříku a izolační vložky. U provedených komínů se prokázalo oproti tradičním komínům zmenšení pracnosti, zrychlení výstavby a odstranění fyzicky namáhavé práce. Zavedením těchto komínů se zvýšila výrobní kapacita a byly zkráceny dodací lhůty komínů, takže provádění komínů není již brzdou plynulosti výstavby stavebních komplexů.

Ing. Jiří Tomáš, s.r.o. Tomáš, Ječná 39, 113 39 Praha 2

Prof. Ing. Bohumír Voves, DrSc., Pod Fialkou 7, 150 00 Praha 5

RECENZE

Vladimír Karfík: Architekt si pomína

Vydal Spolok architektov Slovenska, Bratislava 1993
329 stran, 106 fotografií, popř. pérovek, Cena 150,- Sk

Kniha, o níž chci čtenáře informovat a kterou chci – uvádím hned na počátku – doporučit k přečtení, byla sice z větší části napsána ještě za komunizmu, ale zřejmě se jí podařilo vydat teprve nedávno.

Je to autobiografie, jež dá nahlédnout do zákulisí práce velkých architektů (Adolf Loos, Frank Lloyd Wright, Le Corbusier) i do organizace a filozofie velkého průmyslového podniku (Bafa a.s.). Bez zajímavosti není ani autorovo vyprávění o jeho několikaletém působení na Maltě.

Vladimír Karfík (1901) prožil po ukončení studia architektury na pražské technice šest let ve Francii a ve Spojených státech, kde do sebe nasával velkorysost a všestrannost. To bylo tehdy prvořadou nutností, neboť Československo se teprve začalo zotavovat z c.k. (pro mladší: císařsko–královského) způsobu myšlení a snažilo se vstoupit do Světa (dnes jsme o něco skromnější: stačí nám

vrátit se zpět do Evropy). O tom, jaké byly změny, které se v Karfíkovi udály ve styku s magnáty architektury, svědčí, že ho v roce 1930 povolal Tomáš Bafa, aby pracoval jako hlavní architekt baťovského průmyslového gigantu. Ta část knihy, která je věnována zlínskému působení Vladimíra Karfíka, je pro nás zejména dnes z mnoha stránek velice poučná. Stejně poučné jsou dnes ovšem i Karfíkovi vzpomínky na práci se světovými architekty. Byla to sice dřina vlastně jen za byt a stravu, ale zisk z ní byl pro Karfíka nedozírný.

Myslím, že i my, stavební inženýři, potřebujeme poznat poněkud blíže myšlení našich kolegů architektů. Karfíkovi vzpomínky by si měl přečíst každý stavař, který chce rozšiřovat své pracovní pole a který nechce zůstat "jen" zarytým statikem, technologem nebo provozářem. Vždyť obecně přístupných publikací tohoto druhu, blízkých našemu řemeslu, je u nás nepatrně (jsou-li vůbec jaké). Neváhejte proto obětovat svůj peníz a Karfíkovi memoáry si zakupte. Lze je objednat u Spolku architektů Slovenska, Panská 15, 811 01 Bratislava. Anebo si je alespoň zapůjčte. Čtete se dobře.

Milík Tichý.